

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 507

van **BART DOCHY**

datum: 21 februari 2023

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Kampeewagenterreinen - Recreatief medegebruik

In schriftelijke vraag nr. 1046 van 25 september 2020 aan minister Demir werd aangetoond dat een beroep kan worden gedaan op artikel 4.4.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) inzake het recreatief medegebruik voor het oprichten van een kampeerterrein. Dit wordt bevestigd in verschillende beleidsdocumenten of adviesdocumenten bij omgevingsvergunningen.

Het antwoord was duidelijk: "In woongebied kan voor het inrichten van een kampeewagenterrein een vergunning worden verleend. Dit op basis van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen dat stelt dat de woongebieden onder meer bestemd zijn voor toeristische voorzieningen. Verblifrecreatie kan onder deze noemer worden ondergebracht.

In agrarisch gebied kan eventueel een vergunning worden verleend voor het inrichten van een kampeewagenterrein op grond van artikel 4.4.4 VCRO inzake recreatief medegebruik. De vergunningverlenende overheid zal dossier per dossier moeten beoordelen of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 4.4.4 VCRO en of de aanvraag in overeenstemming kan worden gebracht met een goede ruimtelijke ordening."

Nadat enkele aanvragen werden ingediend wordt nu vanuit het Departement Landbouw en Visserij meegegeven dat recreatief medegebruik enkel kan worden toegepast voor de invulling van een sociaal-culturele of recreatieve functie voor de bevolking in het algemeen en niet voor infrastructuur in particulier bezit voor toeristische of recreatieve voorzieningen. Het Departement Landbouw en Visserij geeft dus een andere interpretatie aan artikel 4.4.4 van de VCRO en de memorie.

Wat is de correcte interpretatie van het recreatief medegebruik in agrarisch gebied?

Deze vraag werd gesteld aan minister Zuhal Demir (507) en minister Jo Brouns (415)

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 507 van 21 februari 2023

van **BART DOCHY**

[Schriftelijke vraag nr. 1046](#), waarnaar u verwijst, gaat over mogelijkheden voor tijdelijke kampeerinitiatieven, zoals bv. het tijdelijk inrichten van een weiland tot kampeerterrein. In deelvraag 3 wordt ook gevraagd naar eventuele toepasbaarheid van artikel 4.4.4 VCRO inzake recreatief medegebruik voor het inrichten van een kampeerterrein voor niet-landbouwers. Het hier gegeven antwoord moet dan ook in die context gelezen worden.

Artikel 4.4.4 VCRO is een uitzonderingsbepaling die restrictief moet worden geïnterpreteerd en toegepast. Sociaal-cultureel of recreatief medegebruik is een vorm van meervoudig ruimtegebruik, waarbij de beoogde functie aan de hoofdfunctie van de percelen ondergeschikt moet blijven. Waar bij functieverweving wordt uitgegaan van een gelijkwaardige ruimtelijke en functionele positie van functies en activiteiten, ligt bij 'recreatief medegebruik' de nadruk op medegebruik. Het verschil ligt dus in de verhouding tussen functies: bij medegebruik zal één functie in een ondergeschikte positie staan ten opzichte van de andere, de hoofdfunctie. Het gaat dus over vormen van recreatie in een omgeving die een niet-recreatieve hoofdfunctie heeft.

Artikel 4.4.4 VCRO bepaalt dat handelingen slechts mogen vergund worden voor zover ze door hun beperkte impact de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen. De memorie van toelichting verduidelijkt wat moet worden verstaan onder beperkte impact op het gebied. Hierbij wordt o.m. gewezen op het voorbeeld van een occasioneel tentenkamp van een jeugdbeweging in agrarisch gebied. Daarnaast worden ook voorbeelden gegeven van zaken die niet kunnen worden vergund: het plaatsen van permanente vaste constructies zoals verhardingen en gebouwtjes in agrarisch gebied ten behoeve van de modelvliegerij of het aanleggen van een voetbalveld in agrarisch gebied. In het antwoord op de [vraag om uitleg nr. 1741](#) werd verwezen naar de mogelijkheid om vergunningen te bekomen voor kleinschalige, tijdelijke constructies aan de rand van een groengebied of versnipperd landbouwgebied. Als het echter gaat om permanente constructies, met bijkomende verhardingen, ontbossing of vernietiging van natuurwaarden, is dat sowieso niet evident. Een camping met tien chalets in het midden van een open landbouwkouter lijkt me bijvoorbeeld moeilijk te verantwoorden. Het is aan de vergunningverlenende overheid om na te gaan in hoeverre deze zaken ruimtelijk inpasbaar en vergunbaar zijn.

De afwijkmogelijkheid voor recreatief medegebruik in de VCRO maakt geen onderscheid naar gelang een specifieke bestemming. De regelgeving stelt ook geen beperkingen naar gelang de uitbater of eigenaar van de voorziening. Uiteraard kunnen de adviesinstantie en vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de aanvraag meerdere elementen in rekening brengen om de verenigbaarheid met de omgeving na te gaan. Hierbij kan de omvang een bepalende factor zijn, alsook aspecten van verkeer, impact op omliggende (landbouw)percelen, natuurwaarden etc. De VCRO bevat evenwel nergens een bepaling dat artikel 4.4.4 inzake recreatief medegebruik enkel toepassing zou kennen bij publieke voorzieningen en particuliere initiatieven uitsluiten. Het zal steeds aan de vergunningverlenende overheid zijn om na te gaan in hoeverre het gaat om medegebruik dat de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengt.

Naast de mogelijkheden voor recreatief medegebruik op basis van artikel 4.4.4 werd daarin ook verwezen naar de mogelijkheid dat een actief leefbaar landbouwbedrijf haar activiteiten omzet in hoevetoerisme. Dit kan bijvoorbeeld in bestaande gebouwen zijn, maar eventueel ook het voorzien van een vorm van kampeerplek op het erf van de boerderij. Het is ook hier aan de vergunningverlenende overheid om na te gaan in hoeverre deze zaken ruimtelijk inpasbaar en vergunbaar zijn.